

מהמתיה. היה חשוד לזנות עם חמותו, ולכן הלקהו.

נהרדעי אמרי: ככולהו לא מנגיד רב, אלא רק לזה שהוא מקדש בביאה, ובלא שדוכי שקדמו לקידושי הביאה.

ואיכא דאמרי: אפילו אם קידש בביאה בשדוכי נמו היה מלקהו, משום פריצותא.

תנו רבנן: כיצד הם קידושי מאמר?

נתן לה כסף או שוה כסף, ואמר לה "התקדשי לי במאמר יבמין".

וכתב רש"י: לאו קידושין גמורים הן כקידושי תורה, שהרי אין קידושין תופסים באשת אח, והתורה לא התירה לו ליעשות כאשה נכרית אלא כסדר המצוה, וביאה הוא דכתבה בה רחמנא.

והאחרונים דנו רבות בדברי רש"י אלו, שמשמע ממנו, שעל אף שהיא מותרת לו בביאה מדין אשת אח, עדיין שם ערות אשת אח עליה, ושם זה יש בכוחו למנוע בה תפיסת קידושין רגילה, ומאפשר רק קיום מצות יבום].

ובשטר כיצד?

ותמהינן: מה היא השאלה "בשטר כיצד?", והרי כיון שמאמר בכסף הוא כקידושי כסף, מאמר השטר הוא כקידושי שטר.

ואם כן, הרי זה כדאמרן בקידושי שטר:

כתב לה על הנייר או על החרט, אע"פ שאין בו שוה פרוטה: הרי את מקודשת לי!

אמר אבוי, הכי קאמר השואל: שטר כתובת יבמין — כיצד?

כתב לה: אנא פלוני בר פלוני, קבילית ית פלונית יבמתי עלי, לזון ולפרנסה כראוי.

ובלבד שתהא כתובתה על נכסי בעלה הראשון.

כי לא חייבו חכמים את היבם בכתובה משלו, היות ואשה הקנו לו מן השמים.

אלא היא גובה אותה מהנכסים של בעלה, שזוכה בהם היבם כשמיים אותה.

ואולם, אי לית לה כתובה מבעלה הראשון — תקינו לה רבנן שתקבל אותה מנכסי היבם, בעלה השני, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.

בעא מיניה אבוי מרבח: יבם שנתן לה ליבמתו גט, ואמר הרי את מגורשת הימני, ואי את מותרת לכל אדם — מהו לפוסלה על אחיו בגט שכזה?

האם אפילו גט שכזה, שאינו מתיר אשת איש להנשא לאחרים, יש בכוחו לפסול ליבום משום "כיון שלא בנה שוב לא יבנה", מדרבנן?

וצידי הספק הם: הרי גט יבמה — גט דרבנן הוא.

ואם כן, רק גט דמהני באשת איש לגרשה, מהני ביבמה לפוסלה משום "לא יבנה".

אבל גט, דלא מהני באשת איש להתירה — לא מהני ביבמה לפוסלה.

או דלמא יש לפוסלה, היות ואם נכשירנה, אתי, יבואו אנשים לטעות ולאחלופי בניטא, שיתירו לכנוס כל יבמה אחר שנתנו לה גט!?